

Η «φωνή» της Πανελλήνιας Ένωσης Αποστράτων

Πυροσβεστικού Σώματος

www.peaps.gr

ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΑΡΓΩΝΗ

Ο κόκκινος δίσκος του ήλιου ξεπρόβαλε πίσω από τον λόφο, λούζοντας στα χάλκινα όλη την πλάση. Μύρισε μέρα. Παιχνιδιάρικες ηλιαχτίδες τρύπωναν παντού κι όπως ήταν φυσικό και στο δωμάτιο του. Είχε προνοήσει άλλωστε για αυτό και έτσι οι κουρτίνες είχαν μείνει αποβραδής ανοικτές. Το φως για άλλο ένα πρωινό του χάραινε κάπως βίαια τα βλέφαρα. Τρεμοέπαιξαν κάνα δυο φορές και άνοιξαν, αντικρύζοντας για άλλη μια φορά το ίδιο τοπίο. Απέραντα, χορταριασμένα λιβάδια απλώνονταν μέχρι τον λόφο. Χασμουρήθηκε από το βαρετό του πράγματος και έκανε να γύρει στο πλάι. Ένωσε μουδιασμένος, όπου δηλαδή μπορούσε να αισθανθεί. Η ανάκλιση του κρεβατιού, σε συνδυασμό με την ύπια θέση ύπνου, του δημιουργούσε το τελευταίο διάστημα ένα παρατεταμένο μούδιασμα, ήταν όμως απαραίτητη.

Έβαλε όση δύναμη του είχε απομείνει και εγείρε ελαφρά προς τα δεξιά. Κοίταξε έξω από το παράθυρο κι άρχισε να παρατηρεί βαριεστημένα έναν από τους διάσπαρτους θάμνους που έντυναν ανάγλυφα το πράσινο τοπίο. Ξάφνου, του ήρθε στο νου η αποφράδα εκείνη μέρα που άλλαξε άρδην την ζωή του. «Άργησες λίγα δευτερόλεπτα σήμερα» σιγοψιθύρισε. Έκλεισε αργά τα ματιά και άρχισε να ξαναζεί την κάθε στιγμή.

Όλα εκείνο το πρωινό είχαν κυλήσει ήρεμα, παρότι είχε αναλάβει υπηρεσία Α' 8ωρου από τις 07:30', η ώρα είχε φτάσει δυο πάρα είκοσι το μεσημέρι και το κουδούνι δεν είχε χτυπήσει ούτε μια φορά. Ούτε για ασανσέρ δεν είχαν βγει. Θυμάται να κάθετα με κάποια άλλα άτομα της βάρδιας, έξω από τον όρχο και να συζητούν για το τι θα κάνουν αφού σχολάσουν. Τότε, ακούστηκε το κουδούνι, να χτύπα μανιασμένα. Τρεις διαδοχικές φορές.

«Πυρκαγιά» φώναξε ένας από τους παρευρισκόμενους.

«Όχι ρε γαμώτο, τώρα που σχολάμε» είπε ένας άλλος. «Παιδιά έτσι είναι η δουλειά» ανταπάντησε εκείνος. «Μπείτε στα οχήματα. Ξεκινάμε!» και κατευθύνθηκε προς το τηλεφωνείο που βρισκόταν δίπλα στην κεντρική πύλη.

«Τι είναι!» ρώτησε με μια δόση έντασης τον τηλεφωνητή.

«Πυρκαγιά σε μονοκατοικία» και του έδωσε με γρήγορες κινήσεις το χαρτί πάνω στο οποίο είχε γράψει την διεύθυνση του συμβάντος.

Μπήκε μέσα στο πρώτο όχημα της Α' εξόδου και ξεκίνησαν. Αρχικά, έδωσε στο «κέντρο» μέσω του ασυρμάτου, την ακριβή διεύθυνση του συμβάντος και στη συνέχεια άνοιξε τον χάρτη, προκειμένου να κατευθύνει τον οδηγό όσο πιο γρήγορα στο σημείο. Με επιδέξιες κινήσεις διάβαζε τον χάρτη και έδινε τις τελευταίες οδηγίες στο υπόλοιπο πλήρωμα. Τα δυο οχήματα που αποτελούσαν την Α' έξοδο κινήθηκαν με σβέλτους ελιγμούς από την Λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας στην Λεωφόρο Πατησίων, μέσω της οδού Πανεπιστήμιου και από εκεί στην περιοχή της Κυψέλης όπου μαίνονταν η πυρκαγιά.

Όταν μπήκαν στους στενούς δρόμους της Κυψέλης και ζύγνωναν στο σημείο, φόρεσε τον επενδύτη και το κράνος, ενώ ζήτησε από έναν συνάδελφο που καθόταν στο πίσω κάθισμα να του δώσει μια αναπνευστική συσκευή. Φτά-

νοντας, αντίκρισε ένα μονώροφο νεοκλασικό να καίγεται από άκρη σε άκρη. Οι φλόγες είχαν κυριολεκτικά τυλίξει όλο τον ισόγειο χώρο και είχαν αρχίσει να κατασπαράζουν και τον επάνω όροφο. Χωρίς να χρονοτριβεί ζήτησε επιτακτικά από τον ασύρματο ενισχύσεις.

Κατεβαίνοντας από το όχημα, έδωσε την εντολή να γίνουν δυο εγκαταστάσεις, ώστε να προσβάλουν την πυρκαγιά από διαφορετικά σημεία. Στο μεταξύ γύρεψε από περιοί- κους την οποιαδήποτε πληροφορία για τυχόν εγκλωβι- σμένα άτομα, για να λάβει την άμεση απάντηση ενός γεί- τονα, ότι εντός της οικίας και συγκεκριμένα στον επάνω όροφο, είχε εγκλωβιστεί η κόρη των ιδιοκτητών. Αμέσως, ενημέρωσε το «κέντρο» για την αρνητική έκβαση της υπό- θεσης και ξεκίνησε ενέργειες ανεύρεσης και διάσωσης.

Βλέποντας ότι δεν υπήρχε τρόπος προσέγγισης στον όροφο από το ισόγειο, έψαξε για εναλλακτική. Κοίταξε γύρω του και είδε ότι ένα παράθυρο του ορόφου έβλεπε στο μπαλκόνι της διπλανής πολυκατοικίας και η απόσταση που τα χώριζε ήταν γύρω στα δυο μέτρα. Αυτό ήταν. Δι- έταξε έναν συνάδελφο του να πάρει την σκάλα από το όχημα τους και να τον ακολουθήσει.

Ανέβηκαν στο διαμέρισμα του πρώτου ορόφου και βγή- καν στο μπαλκόνι. Ο πυροσβέστης με προσεκτικές κινή- σεις «ξάπλωσε» την μια άκρη της σκάλας πάνω στα κά- γκελα και την άλλη στο περβάζι του παραθύρου. Ανέβηκε πάνω της και μπουσουλώντας έφτασε έξω από το παρά- θυρο. Έδωσε μια με το τσεκούρι και το γκρέμισε. Μπήκε μέσα. Βρισκόταν σε ένα από τα υπνοδωμάτια. Δεν υπήρχε φλόγα αλλά ο καπνός ήταν αποπνικτικός. Όμως μέσα από

την προσωπίδα της αναπνευστικής συσκευής μπορούσε να αναπνέει καθαρά.

«Κανένα ίχνος ζωής σε τούτο το δωμάτιο» σκέφτηκε. Προ- χώρησε στον διάδρομο. Ο καπνός εκεί ήταν ακόμα πιο πυκνός και μαύρος, ενώ στο βάθος διακρίνονταν και οι φλόγες που είχαν ήδη μεταδοθεί από το κλιμακοστάσιο. Μπήκε στο απέναντι δωμάτιο. Τίποτα. Προχωρώντας κι άλλο στο διάδρομο κατάλαβε ότι δεν μπορούσε να συνε- χίσει άλλο, οι φλόγες πλησίαζαν επικίνδυνα. Η κάψα τον έλιωνε. Έσπρωξε μια με τον ώμο και άνοιξε την πόρτα που έστεκε δίπλα του. Κλείνοντας την πόρτα, κοίταξε μια γύρω του, αμέσως διέκρινε ότι το δωμάτιο αυτό χρησιμοποιού- ταν ως γραφείο. Άρχισε να ερευνά τον χώρο. Μέσα από τους καπνούς αντίκρισε μια κοπέλα πεσμένη στο πάτωμα, ακριβώς μπροστά από το μοναδικό παράθυρο που υπήρχε εκεί. Πλησίασε και το άνοιξε ώστε να αεριστεί άμεσα ο χώρος. Στη συνέχεια, έσκυψε πάνω της και έπιασε τον σφυγμό της. Ήταν λιπόθυμη.

Την χτύπησε στο μάγουλο για να συνέλθει. Μετά από δυο - τρία χαστούκια άνοιξε τα μάτια της. Την βοήθησε να ση- κωθεί και τράβηξε μια καρέκλα κοντά του, προκειμένου να καθίσει. Έβγαλε την αναπνευστική συσκευή και την άφησε στο πάτωμα, έπειτα της τοποθέτησε την προσωπίδα στο πρόσωπο, είχε ανάγκη για καθαρό αέρα. Βγήκε στο παρά- θυρο και ζήτησε βοήθεια. Στη θέα του, οι πυροσβέστες ανα- θάρρησαν. Είχαν άλλωστε αρχίσει να ανησυχούν, μιας και για κάμποση ώρα δεν είχε δώσει κανένα σημείο ζωής. Τους φώναξε να φέρουν μια σκάλα ώστε να μπορέσουν να δια- φύγουν. Οι συνάδελφοι του εκτέλεσαν άμεσα την εντολή, φέρνοντας την σκάλα που υπήρχε στο δεύτερο όχημα. Πλη-